

РЕШЕНИЕ

№ 150

гр. гр. Д., 30.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – Д. в публично заседание на двадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галатея П. Ханджиева Милева

Членове: Диана Г. Дякова
Жечка Н. Маргенова Томова

при участието на секретаря Павлина Ж. Пенева
като разглежда докладваното от Диана Г. Дякова Въззивно гражданско дело № 20223200500114 по описа за 2022 година
за да се произнесе съобрази следното:

Производството по делото е за въззивното обжалване на решение № 260044/28.04.2021 год. ,поправено с решение №260000/20.01.2022 год. по гр.д. №15/2020 год. на Районен съд Б., с което е:

1./ признато за установено по отношение на ЗКПУ“ С.“, с. С., че към момента на изменението на кад.карта на с. С. със заповед № КД-14-08-10989 от 28.09.2011 год. на началника на СГКК-Д., Н. СТ. Д., М. Н. В. и М. Н. Д., трите от гр. Д., ул. *** са носители на правото на собственост върху следните реални части от ПИ №67951.501.1073 с площ от 40 кв.м., заключена между координати на граничните точки с №№5,/вярно е 6/7 и 8 (комбинирана скица на вещото лице М.Х. – л.183 от делото и) и реална част от същия поземлен имот с площ от 77 кв.м., заключена между координати на граничните точки с №№ 4,5,8,7 и 6 (комбинирана скица на вещото лице М.Х. – л.184), както и че е допусната непълнота при изработването на изменението на кад. карта на с. С. със заповед № КД-14-08-10989 от 28.09.2011 год. на началника на СГКК,

изразяваща се в ненанасяне на възстановените имоти с решение № 2027/2.11.2000 год. на началника на ОбСЗ, представляващи парцел * и парцел ** в кв. ** по действащия към 2000 год. ПУП на ***, с. С., отразявайки същите части като част от имот №№67951.501.1073, собственост на ЗКПУ“ С.“, с. С.;

2./признато е за установено по отношение на ЗКПУ“ С.“, с. С., че Н. СТ. Д., М. Н. В. и М. Н. Д., трите от гр. Д., ул. *** са носители на правото на собственост върху следните реални части от ПИ №67951.501.1073 с площ от 40 кв.м., заключена между координати на граничните точки с №№5,7 и 8 (комбинирана скица на вещото лице М.Х. – л.183 от делото и) и реална част от същия поземлен имот с площ от 77 кв.м., заключена между координати на граничните точки с №№ 4,5,8,7 и 6 и 6 (комбинирана скица на вещото лице М.Х. – л.184) и ЗКПУ“ С.“, с. С. е осъдена да предаде на Н. СТ. Д., М. Н. В. и М. Н. Д., трите от гр. Д., , ул. *** владението върху следните недвижими реални части от ПИ №67951.501.1073 с площ от 40 кв.м., заключена между координати на граничните точки с №№5,7 и 8 (комбинирана скица на вещото лице М.Х. – л.183 от делото и) и реална част от същия поземлен имот с площ от 77 кв.м., заключена между координати на граничните точки с №№ 4,5,8,7 и 6 (комбинирана скица на вещото лице М.Х. – л.184);

3./отхвърлен е иска на Н. СТ. Д., М. Н. В. и М. Н. Д., трите от гр. Д., *** срещу Държавата, представлявана от министъра на регионалното развитие и благоустройство за признаване за установено, че към момента на изменението на кад. карта на с. С. със заповед № КД-14-08-10989 от 28.09.2011 год. на началника на СГКК-Д., Н. СТ. Д., М. Н. В. и М. Н. Д., трите от гр. Д., *** са носители на правото на собственост върху следната реална част от ПИ 67951.501.403 с площ от 12 кв.м., заключена между координати на граничните точки с №№9,7,10 и 10а на представената комбинирана скица по чл. 16 ал. 3 от ЗКИР, както и че е допусната непълнота при изработването на кад. карта на с. С., отразявайки същата като част от ПИ 67951.501.403 по кад.карта на с. С., вместо като част от ПИ, съответстващ на парцел * в кв. ** по действащия към този момент ПУП на ***, с. С.;

4./отхвърлен е иска на Н. СТ. Д., М. Н. В. и М. Н. Д., трите от гр. Д., , ул. *** за признаване за установено по отношение на Държавата, представлявана от министъра на регионалното развитие и благоустройството, че са

собственици на реална част от ПИ 67951.501.403 с площ от 12 кв.м., заключена между координати на граничните точки с №№9,7,10 и 10а на представената комбинирана скица по чл. 16 ал. 3 от ЗКИР, както и че е допусната грешка при изработването на кад. карта на с. С., отразявайки същата като част от ПИ 67951.501.403 по кад.карта на с.С., вместо като част от ПИ, съответстващ на парцел * в кв. ** по действащия към този момент ПУП на ***, с. С. и е отхвърлен иска на Н. СТ. Д., М. Н. В. и М. Н. Д., трите от гр. Д., ул. *** за осъждане на Държавата, представлявана от министъра на регионалното развитие и благоустройството, да им предаде владението върху реална част от ПИ 67951.501.403 с площ от 12 кв.м., заключена между координати на граничните точки с №№9,7,10 и 10а на представената комбинирана скица на вещото лице и представената с исковата молба комбинирана скица по чл. 16 ал. 3 от ЗКИР, както и

5./прекратено е производството по отношение на Община Б..

Исковите срещу Държавата са били отхвърлени поради липсата на пасивна материално-правна легитимация, тъй като са направени изводи, че се касае до застъпване на имот на ищите с предвидена улица, която не е осъществена на място, вън от горното по силата на § 7 от ПЗР на ЗМСМА, улицата е общинска собственост. Искът срещу Община Б. е счетен за недопустим, поради направено признание на иска и липсата на някакво извънсъдебно оспорване. Държавата и Община Б. не са обжалвали решението и в тези му части, същото е влязло в сила.

Въззивното производство е образувано по реда на глава XX от ГПК по жалба рег.№ 261787/07.06.2021 год. на ЗКПУ“ С.“, ЕИК 8340243361 със седалище и адрес на управление с. С., общ. Б. срещу частта от решението на Районен съд Б., с което по отношение на кооперацията са били уважени исковите на Н. СТ. Д., М. Н. В. и М. Н. Д. по чл.54 ал.2 от ЗКИР и чл. 108 от ЗС с предмет реални части от ПИ № 67951.501.1073 ,съответно :1./с размер от 40 кв.м. ,заключена между координатите на гранични точки с №№ 5,7 и 8 на комбинирана скица на вещото лице М. Х. – л.183 от делото, както и 2./ с размер от 77 кв. м., заключена между координатите на гранични точки с №№4,5,8,7 и 6 на комбинирана скица на вещото лице М. Х. – л.184 .

С доводи за необоснованост и постановяване на обжалвания съдебен акт в отклонение от материалния и процесуалния закон е отправено искане за

отмяна му и постановяване нов по същество на спора от въззивния съд за отхвърляне на исковете, респ. разгледано и уважено възражението на кооперацията за изтекла в нейна полза придобивна давност. Подадена била нередовна искова молба, съдържаща противоречиви твърдения и искания, многократно променяни в хода на делото, разглеждането на които от съда по същество съставлявало недопустимо изменение на иска в разрез с императивната норма на чл.214 от ГПК. Искът по чл. 54 ал.2 от ЗКИР бил недопустим. Заявен бил при липса на правен интерес, тъй като липсвала грешка или непълнота в кадастралната карта, която да можело да бъде поправена след провеждането му ;налице била липса на отразяване на имотите на ишците, вкл. на техния праводател по действаща кадастрална карта на населеното място, а правния спор касаел части от имотите; заявен по отношение на имотите бил и иск по чл. 108 от ЗС в противоречие с обоснования от тях правен интерес от предявения кадастрален иск. Исковете били и неоснователни. Ишците не притежавали имотите, тъй като били придобити от неособственик. Наследодателят им закупил реституирани по реда на ЗСПЗЗ в опорочена процедура земеделски имоти. Решението на ОСЗ за възстановяване на собствеността ,не съдържало подписите на членовете на службата, представено било във формата на извадка от електронен регистър, оригиналът на административния акт не се съхранявал в архива на службата, към него не била представена скица на техническата служба, процесните имоти били част от *** по плана от 1951 год. на населеното място без данни за неговата собственост. Претенцията касаела имоти ,част от един имот общ имот - стопанския двор, принадлежащ на ТКЗС ,който по аргумент на чл.10 ал.2 от ЗСПЗЗ не подлежал на възстановяване, а на основание § 12 и § 29 от ПЗР ЗСПЗЗ принадлежал на държавата. Събраните по делото писмени и гласни доказателства, сочели ,че към момента бил придобит от кооперацията по давност.

При данни, че постановеното неизгодно за въззивника му е било връчено на дата 25.05.2021 год., жалба рег.№ 261787/07.06.2021 год. е подадена в срока по чл. 259 ал.1 от ГПК и е процесуално допустима.

Въззиваемата страна -Н. СТ. Д. счита жалбата за неоснователна и настоява да не бъде уважавана. Неотразяването на имотите на праводателя й в действащата кадастрална карта и презумпцията за достоверност на данните по чл. 2 от ЗКИР ,обуславяли правния интерес от заявяването на

кадастралния иск. Ищците се легитимират като притежатели на спорните имоти на договорно основание и считат всички доводи на въззивника за опорочаване на реституционната процедура на техния праводател по документирането и окончателното ѝ приключване, вкл. оспорване качеството му на правоимащ по отношение урбанизирана територия за неоснователни. Недоказано и неоснователно считат и възражението на кооперацията за придобиване по давност на процесните имоти ,доколкото са ангажирани доказателства за осъществявано владение в рамките на оградена част от имот на кооперацията , а не и върху процесните реални части от имотите на ищците, които са извън тази ограда.

Предмета на обжалване, въведен с жалба рег.№ 261787/07.06.2021 год. очертава обема на правораздавателната дейност на въззивния съд ,който дължи произнасяне по съществото на спорното материално право в частта на заявената с искова молба рег.№ 182/15.01.2020 год. претенция на Н. СТ. Д., ЕГН *****,М. Н. В. ,ЕГН ***** и М. Н. Д., ЕГН ***** ,всичките с постоянен адрес гр. Д., *** срещу ЗКПУ“ С.“, ЕИК 8340243361 със седалище и адрес на управление с. С., общ. Б..

Претенцията е основана на твърдения, че наследодателят на страните Н. В. Д. е придобил по силата на договор за продажба от 2001 год. две дворни места с площи от по 4. 120 дка и 4.190 дка ,съставляващи парцели ** и * в кв.** по регулационния план от 1996 год. на Стопанския двор на с. С., общ. Б.. Имотите не били застроявани или ограждани през годините, но данъците за тях били редовно заплащани. По повод необходимостта от снабдяване със скици за имотите през 2019 год. установили ,че те не били нанесени в кадастрална карта на населеното място, одобрена през 2003 год. в конфигурацията им към действалия застроителен и регулационен план на населеното място към момента на одобряването ѝ през 2003 год. При съпоставяне на регулационния план на Стопанския двор на с. С. от 1996 год. и действащата кадастрална карта и кадастрални регистри ,налично било застъпване на площ от 77 кв. м. от парцел **,кв.48 и площ от 42 кв. м. от парцел *, кв.** ,които площи били заснети като част от поземлен имот с идентификатор 67951.501.1073 ,с. С. , общ. Б., местност ***, вид собственост-частна, урбанизирана територия ,НТП За *** ,площ 20 493 кв. м., стар номер 501.757;501.1031,кв.51 парцел II и записани като собственост на ЗКПУ“ С.“, ЕИК 8340243361 със седалище и адрес на управление с. С., общ.

Б..

Отправили са искане за постановяване на съдебно решение, с което по отношение на ЗКПУ“ С.“, ЕИК 8340243361 със седалище и адрес на управление с. С., общ. Б. бъде признато за установено, че към момента на подаване на настоящия иск, Н. СТ. Д., ЕГН *****;М. Н. В. ,ЕГН ***** и М. Н. Д., ЕГН ***** ,всичките с постоянен адрес гр. Д., *** са собственици на реални части от ПИ 67951.501.1073 с площ от 42 кв. м. и 77 кв. м., показани с координатни точки на приложени към исковата молба скици по чл.16 ал.3 от ЗКИР за идентичност на граници на поземлен имот, както и че е допусната грешка при изработване на кадастралната карта на с. С., общ. Б. с отразяването на тези части ,като части от имота, собственост на кооперацията ,вместо като част от поземлени имоти със самостоятелни идентификатори ,площи и граници, съответстващи на парцел * и ** в квартал ** по действалия към същия момент регулационен план на “****“ с. С..

Претенцията е оспорена от ЗКПУ“ С.“, ЕИК 8340243361 със седалище и адрес на управление с. С., общ. Б. със становище-отговор рег.№ 780/21.02.2020 год. ,подаден в срока и по реда на чл.131 от ГПК. Кооперацията счита , че са заявени при липса на правен интерес и с нередовна искова молба недопустими искове по чл.124 ал.1 от ГПК и чл. 54 ал.2 от ЗКИР. Изразява становище и за тяхната неоснователност по съображения за придобиване на права от несъсобственик ,тъй като е опорочена процедурата по земеделската реституция на праводателя им по договор, извършена с нищожен административен акт ,необективиран на хартиен носител, неподписан от членовете на ОСЗ гр. Б., непридружен от скица и по отношение на земеделски имоти с неясен обем на площите им и които като включени в границите на урбанизирана територия/*** на ТКЗС не подлежат на възстановяване. Противопоставено е възражение за придобиване на спорните реални части от земеделски имот по силата на изтекла придобивна давност ,въз основа на осъществявано владение за времето от 26.09.1996 год. ,когато са били от кооперацията по договор и съответно включени в пределите на стопанския им двор ,заграден с ограда от бетонни блокчета от момента на създаването му, непремествана и до днес.

Въззивният съд след запознаване с материалите по делото и събраните

доказателства установи следната фактическа обстановка по претенцията:

Ишците по делото са наследници по закон (съпруга и низходящи от първа степен) на починалия на дата *** год. Н. В. Д.-така удостоверение за наследници изх.№ 2437/18.07.2019 год. на Община Д. град (л.25).

С договор от 10.10.2001 год. ,сключен с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № *** дело № *** на О. О.- нотариус, вписан в регистъра на Нотариалната камара и с район на действие-района на ***, вписан в Службата по вписванията гр. Б. с вх.рег.№*** год. ,АКТ № *** год. , П. Г. Г. и М. Г. Н. са продали на Н. В. Д.:1./ поземлен имот-дворно място с площ от 4 .120 дка, представляващо парцел ** в кв.48 по действащия до 31.03.2001 год. регулационен план на “****“ с. С., общ. Б., одобрен със заповед № 849/1996 год., при граници и съседни на имота-парцел **-общ. и земеделски земи ,както и 2./ поземлен имот-дворно място с площ от 4 .190 дка, представляващо парцел V в кв.48 по действащия до 31.03.2001 год. регулационен план на “ ****“ с. С., общ. Б., одобрен със заповед № 849/1996 год. ,при граници и съседни на имота-парцел **-общ. , земеделски земи и улици за сумата от 6 900 лв.(л.10).Нотариалното дело е унищожено на основание Акт за унищожаване на неценни документи с изтекъл срок на съхранение от 21.05.2007 год.-така писмо изх.№ 24/08.10.2020 год. на нотариус О. О. (л.160).

При съставянето на нотариалния акт е било представено решение № 2027/09.11.2000 год. на Поземлена комисия гр. Б.. Посочения административен акт е представен и по настоящото дело от ишците, изпратен им с писмо изх.№ ПО-21-129-1/09.12.2019 год. от Общинска служба по земеделие Б. по тяхно заявление вх.№ ПО-21-129/09.12.2019 год. и като извадка от статичен електронен регистър "Ферма III" към 09.12.2019 год. (л.11 и 12).Съгласно решение № 2027/09.11.2000 год. на ОС “Земеделие“ Б. (I.1. и I.7.;II.1. и II.4.) по заявление вх.№ С40А от 14.08.1991 год. и представени писмени доказателства от П. Г. Г., е било признато и възстановено правото на собственост на наследниците на Г. П. Г. в съществуващи (възстановими) стари реални граници на следните имоти:1./други от 4.120 дка, находящ се в землището на с. С., парцел ** по кадастрален план, изработен 1951 год., при граници (съседни) :парцел ***- общ.; парцел ***-общ.,№ ***,парцел IV и 2./други от 4.190 дка, находящ се в землището на с. С., парцел * по

кадастрален план, изработен 1996 год., при граници (съседи):парцел ***, асф. път Д.-Б., имот № ***,вътр.път с О.Т.О.Т 119-120.Приложена е и издадена на наследници Г. П. Г. скица № 1252/01.11.2000 год. по чл. 13 ал.4 от ППЗСПЗЗ на парцели * и ** кв.** по плана на с. С., ***, одобрен със заповед № 849/15.08.1996 год. ,изменен със заповед № 645/11.10.1999 год. (л.16).По указания на съда за представяне в оригинал, дадени в съдебното заседание от 13.07.2020 год. и въз основа на издадено им съдебно удостоверение, ищите са депозирали и предоставено им с писмо изх.№ 40-21-62-1 /05.08.2020 год. на ОС “Земеделие“ Б., решение № 2027/09.11.2000 год., съставляващо извадка от статичен електронен регистър "Ферма III" към дата 05.08.2020 год., заверено с подпис на длъжностно лице и печат на службата (л.136-141) ,идентично по съдържание на посоченото по-горе. В съдебното заседание от 01.09.2020 год., съдът е постановил да се изиска служебно от ОС “Земеделие“ Б. оригинала или надлежно заверен препис от решение № 2027/09.11.2000 год. С писмо изх.№ РД-12-02-612-1/11.09.2020 год., ОС “Земеделие“ Б. е уведомила съда, че в архива на службата не се съхранява оригинал на решението. Предоставила е на съда решението, като извадка от статичен електронен регистър "Ферма III" към дата 11.09.2020 год., заверено с подпис на длъжностно лице и печат на службата. Посочено е ,че регистърът съдържа информация за всички постановени от Поземлена комисия/Общинска служба по земеделие решения за възстановяване на земеделска земя в електронен вариант (л.155-159).

На дата 26.09.1996 год. между министъра на земеделието и хранителната промишленост и ответната кооперация , на основание чл.7 ,от ЗС ,чл.18 от ЗС и чл. 52 ал.8 от ППЗСПЗЗ е бил сключен договор за продажба на държавна земя с площ от 18.714 дка, съставляваща парцел **, кв.** по плана на с. С. ,върху които има изградени трайни активи –сгради-зърноплощадка , кантар на заличеното ТКЗС в ликвидация с. С., общ. Б.-държавна собственост ,вписан в Службата по вписванията под № 212 т.II , рег.№ *** год. Със заповед № 1539/16.12.2014 год. на Кмета на Община гр. Б. ,на основание чл. 36 от ЗС,чл.36 ал.1-3 от Закона за общинската собственост е наредено да се прекрати съсобствеността с ответната кооперация по отношение на поземлен имот с идентификатор 67951.501.1073 по кадастралната карта на с. С., *** –УПИ ** кв.** по ПУП на ***, с. С., целият с площ от 20 491 кв. м. ,като кооперацията изкупи частта на Общината,

равняваща се на 1 777.00 кв. м. Поземлен имот с идентификатор 67951.501.1073 год. с площ от 20 493 кв. м. в с. С. ,местността *** ,с начин на трайно ползване: За *** е записан като собственост на ответната кооперация въз основа на договора за продажба на 1 777.00 кв.м. ,вписан в Службата по вписванията гр. Б. под № 123 т. **I рег.№ *** год. и на договора за продажба на 18714 кв. м. Посочени са номера по предходен план : 501.757;501.1031,кв.** парцел **-така скица на ПИ № 15-526333-03.12.2015 год. на АГКК –Служба ГКК –Д. /л.78/.

Вещото лице М. Х., изготвила назначената по делото техническа експертиза е посочило в заключение рег.№ 261657/11.12.2020 год. (с приложени заповеди, решения и скици) , че по кадастралния и регулационен план на с. С., общ. Б. , реституираните земеделски имоти попадат в терен отреден “За ****“. Със заповед № 849/15.08.1996 год. е бил одобрен кадастър и изменение на регулационния план на “****“, квартали 16,48,49 и 50 на с. С., съобразно което реституираните имоти попадат в парцел *-общ. в кв.**. Със заповед № 645 /11.10.1999 год. е одобрено изменение на плана във връзка с възстановяването на земеделски земи, влезли в регулация на бивши собственици ,с което са били обособени парцел **-общински с площ от 2 000 кв. м. за ветеринарна лечебница, парцел * с площ от 5 135 кв. м. и парцел ** с площ от 4 125 кв. м. С решение № 692 по протокол № 44/25.09.2014 год. ,Общинския съвет на гр. Б. е одобрил изменение ,засягащо квартали 48,49 и 50 и парцелите в тях, като от трите квартала е обособен нов квартал **, а реституираните парцели попадат в парцел *,кв.*.Със заповед № 300-5-103/11.12.2003 год. на ИД на АГКК са били одобрени кадастралната карта и кадастралните регистри на с. С., общ. Б. ,като процесните парцели * и ** кв.** попадат в поземлен имот с идентификатор 67951.501.572.По одобреното изменение на КК от 02.02.2006 год. от ПИ с идентификатори 67951.501.1, 67951.501.572 и 67951.501.573 са обособени нови поземлени имоти-7 бр.,като парцели * и ** кв.** не са заснети самостоятелно и са част от 67951.501.763.

Вещото лице е изготвила комбинирани скици върху извадка от действащата кадастрална карта на землището на с. С. с нанесени УПИ * ,кв. **, с площ 5 224 кв.м. и УПИ **,кв.** с площ 4 235 кв.м. по ПУП, одобрен със заповед № 645/11.10.1999 год. При съвместяване на данните е установило ,че площ от УПИ * с размер от 40 кв. ,заклучена между координатни точки

6,7 и 8 е заснета ,като включена в 67951.501.1073,както и че площ от УПИ ** с размер от 77 кв. м., заключена между точки с координатни точки 4,5,8,7 и 6 е заснета ,като включена в 67951.501.1073.

И. Н. М. (***) в кооперацията от 1993 год.) е дала показания, че кооперацията е основана на земя на бившето ТКЗС ,сградите на което били изкупени с талони . В течение на годините , имотът бил винаги ограден – първоначално с ламарина, а впоследствие с бетонови блокчета. Земята зад оградата не се обработвала, била разградена поляна, където хората от селото пасели животните си. К. Д. Н. (***) в кооперацията от 1989 год.) е свидетелствал ,че стопанския двор винаги е бил в сегашните си очертания, първоначално заграден с ламарина, а впоследствие с бетонови блокчета, поставени на мястото на ламарината, която била премахната. Извън имота на кооперацията ,всичко било неоградени пасища. Двамата свидетели сочат, че към имотите на кооперацията ,никой не е заявявал претенции. След оглед на място, вещото лице е направило констатации и посочило в заключението си, че между УПИ * и ** в кв.** по ПУП на с. С. ,одобрен със заповед № 646/11.10.1999 год. и имотът, собственост на кооперацията няма изградена ограда. Част от имота на кооперацията около силозите и склада на юг от тях е ограден с масивна ограда от бетонови блокчета и бетонови панели, но тя не е имотната граница на страните по делото.

Тази фактическа установеност ,води до следните правни изводи:

При служебната проверка на решението съдът не установи порок, който да го определя като нищожен акт.

Обжалваното решение е отчасти недопустимо.

Вещният спор по делото е породен от това, че два цели имота не са нанесени като самостоятелни в кадастралната карта , а площта им е инкорпорирана в различна конфигурация и обем от реални части в заснети като държавен, общински и на кооперацията поземлени имоти. Разгледан е бил от първоинстанционния съд с посочена правна квалификация на исковете на физическите лица срещу кооперацията по чл.54 ал.2 от ЗКИР и чл.108 от ЗС .

Съобразно т.2А от тълкувателно решение № 4/14.03.2016 год. по тълкувателно дело № 4/2014 год. на ОСГК на ВКС, ревандикационният иск съдържа две искания за защита- установяване, че ищецът е собственик на

процесния имот, и осъждане на ответника да му предаде владението на същия, като на основание чл. 2 ГПК съдът дължи произнасяне по всяко от двете искания с отделен диспозитив: установителен диспозитив относно правото на собственост на ищеца и осъдителен диспозитив по претенцията за предаване владението на имота. Ако в хода на делото се установи, че ищецът по ревандикационния иск е собственик на процесния имот, но ответникът не владее този имот или го владее на правно основание, противопоставимо на собственика, съдът следва да уважи първото искане за правна защита като признае с установителен диспозитив, че ищецът е собственик на имота, а с отделен диспозитив да отхвърли второто искане за правна защита-за предаване на владението на имота. Така решението ще формира сила на пресъдено нещо по въпроса относно собствеността върху имота. Предоставяната с иска по чл.124 ал.1 от ГПК защита е идентична на предоставяната с иска по чл.108 от ЗС в първата му част.

В тълкувателно решение № 8/2014 от 23.02.2016 год. по тълкувателно дело № 8/2014 год. на ВКС, ОСГК е изяснено съотношението между иска за установяване грешка или непълнота при заснемане на имот и иска за собственост на имот (чл.124 ал.1 от ГПК или чл.108 от ЗС), който не е бил заснет или е бил неправилно заснет като част от друг имот. Прието е, че исковете в установителната си част относно пространствения обхват на правото на собственост са идентични и затова искът за собственост "поглъща" иска по чл. 54, ал. 2 ЗКИР . Възприето е в тълкувателния акт, че производството по иска по чл. 54, ал. 2 ЗКИР подлежи на прекратяване или на съединяване за общо разглеждане в едно производство с иска за собственост с оглед особеностите на конкретния случай, както и че в производството по иск за собственост, съдът изследва наличието на непълнота или грешка в одобрената кадастрална карта и съответно отразява това в диспозитива на решението си. В тази насока са и решение № 35/13.05.2021 год. по гр.д.№ 1652/2020 год. на ВКС , II г. о; решение № 104/20.01.2021 год. по гр.д.№ 4498/2019 год. на ВКС, I г. о.

Установяването както на спорното право на собственост, така и на неточното отразяване на обема на това право, по принцип е към настоящия момент на предявяване на иска, респективно - на приключване на съдебното дирене в инстанцията по същество, като се вземат предвид и тези настъпили след одобряване на кадастралната карта юридически факти, които имат

значение за придобиване, изменение или погасяване на правото . Само по изключение ищецът по иск с правно основание чл. 54, ал. 2 ЗКИР има правен интерес да установява собствеността си към минал момент- момента на одобряване на кадастралната карта на населеното място, примерно в хипотезата на чл. 16, ал. 1 ЗУТ, когато се касае за грешка в кадастралната карта, послужила като основа на приет първи подробен устройствен план на населеното място, социалната инфраструктура или на мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, каквато хипотеза настоящият случай не покрива и на която ищите не са се позовали.

Претенцията на Н. СТ. Д., М. Н. В. и М. Н. Д. срещу ЗКПУ“ С.“, с. С. за установяване право на собственост върху реални части от поземлен имот на ответната кооперация, които са обект на тяхно притежание ,като включени в пространствените предели на придобити на договорно основание от наследодателя им Н. В. Д. две дворни места, незаснети по кадастралната карта на с. С. ,общ. Б. черпи правното си основание в разпоредбата на чл.124 ал.1 от ГПК, във връзка с чл. 54 ал.2 от ЗКИР. Изрично е посочено, че се иска установяване на правата на собственост на ищите върху реални части от поземлен имот, съобразно актуалното му отреждане по кадастрална карта и към момента на подаване на настоящия иск , погрешно заснети по кадастралната карта, като включени в обема му ,вместо като части от поземлен имот със самостоятелен идентификатор, площ и граници, съответни на притежаваните от ищите имоти. Формулирания петитум е един и съответен на разрешението, дадено в тълкувателно решение № 8/2014 от 23.02.2016 год. по отношение диспозитива на съдебно решение по иск за собственост, при наличие на грешка в кадастралната карта. Не са изложени твърдения, че ответната кооперация ползва притежаваните от ищите без правно основание имоти, нито пък е отправено искане за осъждането ѝ да предаде владението им.

С оглед на горното обжалвания съдебен акт в частта на уважаване на иска по чл.54 ал.2 от ЗКИР към миналия момент на изменението на кадастралната карта на с. С. със заповед № КД-14-08-10989 от 28.09.2011 год. и уважаването на непредявен иск по чл.108 от ЗС за предаване на владението на реални части от имотите, подлежи на обезсилване ,а производството по делото следва да бъде прекратено.

Искът по чл.124 ал.1 от ГПК, във връзка с чл. 54 ал.2 от ЗКИР е допустим , тъй като самото заснемане в кадастралната карта на площи от собствените на ищците имоти като част от имота на ответника и незаснемането им като самостоятелни имоти формира наличието на правен интерес от иска, тъй като създава привидност, че тези части действително са собственост на ответника.

Искът е основателен.

Съгласно постановките на тълкувателно решение № 8 / 23.02.2016 год. по тълк. д. № 8/2014 год. на ВКС, ОСГК, с исковите за собственост се защитава правото на собственост или други вещни права върху определени вещи. За да бъде разграничен един такъв поземлен имот от друг имот, не е нужно границите му да бъдат нанесени материално, чрез поставяне на ограда или други гранични знаци или чрез нанасяне в кадастрален или регулационен план или в кадастралната карта. Достатъчно е един юридически акт да ги посочва така, че те да могат да бъдат определени. Следователно, липсата на техническо отразяване на границите на един реституиран имот в действащите подробни устройствени планове и/или в кадастралната карта, не прави имота негоден обект на правото на собственост, респективно негоден предмет на иск за защита на вещни права, когато границите на имота могат да бъдат определени въз основа на посоченото в акта за собственост. В хипотезата на реституция по административен ред, юридическият акт, който определя границите на имота, така че те да могат да бъдат установени, е административният акт за реституция на този имот.

Законодателната уредба на възстановяване на собствеността върху земеделските земи е съобразена с обективните последици от колективизацията на земята. С включването на частните земеделски имоти в селскостопанските организации и премахване на реалните им граници е прекратено качеството на обекта на собствеността да е конкретно обособена вещ. Липсата на такъв обект е лишила от съдържание правото на собственост, тъй като то може да съществува само върху индивидуално определен имот. Едва след реалната индивидуализация на земеделските земи се възстановява собствеността на гражданите и отпадат правата на държавата върху тези земи. Регламентацията на Законът за собствеността и ползването на земеделските земи обуславя собствеността върху земеделските земи от факта на

възстановяването им в реални граници, осъществено с решение на общинската поземлена комисия. Тези решения са необходимите правни актове за определяне на реалните граници на земите и едновременно с това юридически факти с гражданскоправно действие. С решението на поземлената комисия възниква правното качество на обекта на собствеността - индивидуализация и затова то има конститутивно действие занапред, изразяващо се във възникване на собственически права за лицата, ползващи се от акта-така тълкувателно решение № 1 по тълкувателно дело № 11/1997 год. на ОСГК на ВКС. Съобразно разпоредбата на чл. 10 ал.12 от ЗСПЗЗ и чл. 11 от ППЗСПЗЗ, възстановяват се правата на собствениците по реда на чл. 14 ал. 1 т. 1 върху земите във и извън границите на урбанизираните територии (населени места), включени в ***ове на трудовокооперативни земеделски стопанства, държавни земеделски стопанства или други, образувани въз основа на тях селскостопански организации, които не са застроени или не представляват прилежащи площи към сгради. Реституцията се извършва в стари реални граници , като решението на ОЗС има силата на констативен нотариален акт -чл. 14, ал. 1, т. 1 ЗСПЗЗ. Именно това решение и скицата по чл.13 ал. 6 ППЗСПЗЗ определя границите на собствеността. В тези граници реституирания имот следва да бъде нанесен в кадастрален план. Съгласно чл. 24, ал. 1 ЗКИР поземленият имот е основна единица на кадастъра, а ал. 2 от същата правна норма изисква поземления имот да бъде отразен в кадастъра съобразно границите на правото на собственост. Площта на поземления имот е част от основните кадастрални данни, но не е индивидуализиращ белег на правото на собственост, а е функция на границите му –така решение № 35/29.06.2020 год. по гр.д.№ 1902/2019 год. на ВКС, II г.о.; решение № 704 от 7.01.2011 г. по гр. д. № 1080/2009 г. на ВКС, IV г. о.

Ноторно известно е , че всички постановени от бившите поземлени комисии в страната, включително Поземлена комисия Б. решения по ЗСПЗЗ, не се съхраняват в службите в оригинал и на хартиен носител, а единствено на електронен носител. Понастоящем цялата информация от архива по възстановяване на земеделски земи по реда на ЗСПЗЗ може да се извлече единствено от цифрова база данни, съхранявана от ОСЗ посредством информационна система "Ферма III"- специализиран и единен софтуерен продукт за цялата страна .След като оригиналът на решението на хартиен носител не е съхранен от ОСЗ т. е. е унищожен не по вина на ищите по

делото, непредставянето на такова решение по делото не може да се тълкува в техен ущърб . Разпоредбата на [чл. 165 ал. 1 ГПК](#) позволява установяване на факти, за чието удостоверяване законът по правило изисква писмен документ, да се извърши чрез разпит на свидетели, ако бъде доказано, че документът е загубен или унищожен не по вина на страната. Щом в такава хипотеза, процесуалният закон допуска свидетелски показания като годно доказателствено средство, на още по-голямо основание доказване съществуването на цитираното възстановително решение в полза на праводателя на ишците по договор е допустимо чрез други писмени доказателства, обективиращи издаването на това решение и неговото съдържание. Когато даден документ е издаден от орган на държавна власт, в рамките на служебната му компетентност в препис, заверката от органа има характер на официална такава и е приложима разпоредбата на [чл.179 ал.2 от ГПК](#). Доказателствена сила на оригинален документ имат и официално заверените преписи, поради което надлежно извлечение от задължително водените регистри има доказателствена сила по [чл. 143 ал.2 ГПК](#) (отм.), респ. [чл.179 ал.2 от ГПК](#) -така решение № 85/14.07.2011 год. по гр. д.№ 635/2010 год. на ВКС, II г. о. Решение на бившата ПК, разпечатано от цифровата база данни на ОСЗ е годен електронен документ, възпроизведен на хартиен носител, изхождащ от оторизиран държавен орган, изготвен в рамките на правомощията му, подписан и подпечатан от служител на службата , сочещ на съществуването на решение по преписката и със съдържание за реституиране на земеделски имот в полза на определен правоимащ. Тази разпечатка от официални електронни регистри на службата (препис от електронен документ на хартиен носител) също е официален документ –така определение № 521/22.10.2018 год. по гр.д.№ 1995/2018 год. на ВКС,II г.о. С оглед на горното представените по делото разпечатки (препис от електронен документ на хартиен носител) са официален документ, изготвен въз основа на официални електронни регистри на службата, а по презумпция държавният орган с оглед законоустановените му функции добросъвестно е изпълнил задълженията си по въвеждане в регистъра на вярна информация относно подадените заявления за реституция и постановените по тях решения ,т.е. годен документ за възстановено право на собственост върху земеделски имоти, независимо че не носят подписи на членовете на колективния административен орган .

Ишците , които твърдят ,че са придобили правото на собственост върху два земеделски имота са доказали осъществяване на всички елементи от фактическия състав на съответните придобивни способи-наследствено правоприемство и договор по чл.183 и сл. от ЗЗД, сключен във формата по чл.18 от ЗЗД и с лице ,комуто с решение № 2027/09.11.2000 год. на Поземлена комисия гр. Б. по заявление вх.№ С40А от 14.08.1991 год. и скица № 1252/01.11.2000 год. по чл. 13 ал.4 от ППЗСПЗЗ тези имоти са били реституирани в съществуващи (възстановими) стари реални граници като парцели V и ** кв.48 по плана на с. С., ***, одобрен със заповед № 849/15.08.1996 год.,изменен със заповед № 645/11.10.1999 год. С оглед на посоченото по-горе, всички оспорвания на ответната кооперация касателно реституционната процедура са неоснователни. Тези си права ишците не са загубили и поради придобиването им от кооперацията –чл.99,във връзка с чл.79 от ЗС .С оглед заключението на вещото лице и свидетелските показания, спорните реални части са извън стопанския двор на кооперацията и зад неговата ограда, поставена не по имотната му граница, върху тях не е осъществявано владение-не се обработват, съставляват поляни, използвани свободно от населението за паша на добитък. Безспорно се установява от заключението на вещо лице, пространствения обхват –граници и площ на имотите на страните, ненасянето на реституираните имоти ,като самостоятелни поземлени имоти с граници и идентификатор по кадастралната карта на населеното място, респ. че реални части от същите с площи от по 40 кв.м. и 77 кв.м. погрешно са заснети в границите на ПИ №67951.501.1073 ,чиято площ от 20 491 кв. м. , кооперацията е закупила с договори от държавата и общината .

Горното води до извод за основателност на иска по чл.124 ал.1 от ГПК, във връзка с 52 ал.4 от ЗКИР. Този извод по същество съдържа и обжалваното решение, но с оглед формулировката на диспозитива за установяване право на собственост ,която е несъответна на постановките на тълкувателно решение № 8/2014 от 23.02.2016 год. по тълкувателно дело № 8/2014 год. на ВКС, ОСГК, следва да бъде отменено и постановено уважаване на иска за собственост ,при съответното отразяване наличието на непълнота в кадастралната карта.

Разноските по делото за производството пред Окръжен съд Д. не се

следват на кооперацията, тъй като изходът по спора във въззивната инстанция е идентичен на този в първата инстанция-уважава се заявената претенция за установяване право на собственост, като се коригира единствено непрецизна формулировка ,респ. за обезсилването на решението в частта на разгледана от съда незаявена от ищите претенция ,те не дължат на ответника разноски .

С оглед на изхода по спора въззивникът-кооперация следва да заплати на Н. СТ. Д. сумата от 800 лв.-заплатено адвокатско възнаграждение за предоставена правна и защита във въззивното производство по приложен договор от 19.04.2022 год.

Претенцията е заявена с искова молба рег.№ 182/15.01.2020 год., вписана в Службата по вписванията гр. Б. с вх. рег.№ *** год. АКТ № 19 т. I, поради което и настоящото решение за уважаването ѝ подлежи на отбелязване.

По изложените съображения и на основание чл.270 ал.3 изр. първо и чл.271 ал.1 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение № 260044/28.04.2021 год., поправено с решение №260000/20.01.2022 год. по гр.д.№15/2020 год. на Районен съд Б., с което е признато за установено по отношение на ЗКПУ“ С.“, с. С., че към момента на изменението на кад. карта на с. С. със заповед № КД-14-08-10989 от 28.09.2011 год. на началника на СГКК-Д., Н. СТ. Д., М. Н. В. и М. Н. Д., трите от гр. Д., ул. *** са носители на правото на собственост върху следните реални части от ПИ №67951.501.1073 с площ от 40 кв.м., заключена между координати на граничните точки с №№5,7 и 8 (комбинирана скица на вещото лице М.Х. – л.183 от делото и) и реална част от същия поземлен имот с площ от 77 кв.м., заключена между координати на граничните точки с №№ 4,5,8,7 и 6 (комбинирана скица на вещото лице М.Х. – л.184), както и че е допусната непълнота при изработването на изменението на кад. карта на с. С. със заповед № КД-14-08-10989 от 28.09.2011 год. на началника на СГКК, изразяваща се в ненанасяне на възстановените имоти с решение № 2027/2.11.2000 год. на началника на ОбСЗ, представляващи парцел * и парцел ** в кв. ** по действащия към 2000 год. ПУП на ***, с. С., отразявайки същите части като част от имот №№67951.501.1073, собственост на ЗКПУ“

С.“, с. С. и ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО по делото.

ОБЕЗСИЛВА решение № 260044/28.04.2021 год., поправено с решение №260000/20.01.2022 год. по гр.д.№15/2020 год. на Районен съд Б., с което ЗКПУ“ С.“, с. С. е осъдена да предаде на Н. СТ. Д., М. Н. В. и М. Н. Д., трите от гр. Д., ул. *** владението върху следните недвижими реални части от ПИ №67951.501.1073 с площ от 40 кв.м., заключена между координати на граничните точки с №№5,7 и 8 (комбинирана скица на вещото лице М.Х. – л.183 от делото и) и реална част от същия поземлен имот с площ от 77 кв.м., заключена между координати на граничните точки с №№ 4,5,8,7 и 6 (комбинирана скица на вещото лице М.Х. – л.184) и ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО по делото.

ОТМЕНЯ решение № 260044/28.04.2021 год., поправено с решение №260000/20.01.2022 год. по гр.д.№15/2020 год. на Районен съд Б., с което е признато за установено по отношение на ЗКПУ“ С.“, с. С., че Н. СТ. Д., М. Н. В. и М. Н. Д., трите от гр. Д., ул. *** са носители на правото на собственост върху следните реални части от ПИ №67951.501.1073 с площ от 40 кв.м., заключена между координати на граничните точки с №№5,7 и 8 (комбинирана скица на вещото лице М.Х. – л.183 от делото и) и реална част от същия поземлен имот с площ от 77 кв.м., заключена между координати на граничните точки с №№ 4,5,8,7 и 6 и 6 (комбинирана скица на вещото лице М.Х. – л.184),като вместо това п о с т а н о в я в а :

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.124 ал.1 от ГПК ,във връзка с чл.52 ал.4 от ГПК по отношение на ЗКПУ“ С.“, ЕИК 8340243361 със седалище и адрес на управление с. С., общ. Б., че Н. СТ. Д., ЕГН *****,М. Н. В. ,ЕГН ***** и М. Н. Д., ЕГН *****,всичките с постоянен адрес гр. Д., *** са собственици на : 1./реална част с площ от 40 кв. м. от ПИ 67951.501.1073, заключена между координатите на гранични точки №№ 6,7 и 8 по комбинирана скица на вещото лице М. Х., приложена на л.183 от гр.д.№15/2020 год. на БРС, неразделна част от настоящото решение и на 2./реална част с площ от 77 кв.м. от ПИ 67951.501.1073 , заключена между координатите на гранични точки №№ 4,5,8,7 и 6 по комбинирана скица на вещото лице М. Х., приложена на л.183 от гр.д. №15/2020 год. на БРС, неразделна част от настоящото решение , придобити от тях по наследяване и договор от 10.10.2001 год.,сключен с АКТ № ***

год. на Службата по вписванията гр.Б. за продажба на парцел ** в кв.* и парцел * в кв.** , двата по регулационен план на “ ****” с. С., общ. Б., одобрен със заповед № 849/1996 год. и заповед № 645/11.10.1999 год. , които не са насени като самостоятелни поземлени имоти по кадастралната карта на с. С., общ. Б..

ОСЪЖДА ЗКПУ“ С.“, ЕИК 8340243361 със седалище и адрес на управление с. С., общ. Б. ДА ЗАПЛАТИ на Н. СТ. Д., с постоянен адрес гр. Д., *** сумата от 800 лв. ,съставлява сторени съдебно-деловодни разноски за въззивната инстанция.

На основание чл.115 ал.2 от ЗС ДАВА на Н. СТ. Д., ЕГН *****;М. Н. В. ,ЕГН ***** и М. Н. Д., ЕГН ***** ,всичките с постоянен адрес гр. Д., *** шест месечен срок, считано от влизане в сила на настоящото решение да го отбележат.

Решението подлежи на обжалване при условията на чл.280 от ГПК пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____